

Както си прилича;
Тъ не съ знали;
Ни пакъ ся каили;
Тъ ны поразихъ
Нашата книжевностъ,
За нашата Дръвностъ;
Най търсумъ избихъ
Ученитъ наши,
Сговорни съсъ наши,
Пати и Султани;
Какви за насъ рани ! ! ! . . .

Рани не церими
За наши синове
До катъ съкове
Да си придобимъ ! . . .

• • • • •
■ ■ ■ ■ ■

Та кому сяпада
Полу-острова да влада,
Ако не на насъ ? . . . ,
Но тръба да ся бимъ
За да придобимъ
За животъ испасъ !